NORAKSTS
Lieta Nr. A 42660908
A 3960-09/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 8.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *Dz.J.* pieteikuma par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 11.jūlija lēmuma Nr.1845 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 22.augustā pieņemts *Dz.J.* (turpmāk – pieteicējas) pieteikums un ierosināta administratīvā lieta par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) 2008.gada 11.jūlija lēmuma Nr.1845 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] 2008.gada 20.jūnijā, plkst. 16:55, Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors *A.L.* (turpmāk – policijas inspektors) sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu Nr.050/PB 645076 par Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 282.1.punkta prasību pārkāpumu, proti, par to, ka pieteicējs 2008.gada 20.jūnijā, plkst 11:00, vadīja transportlīdzekli Ford Taurus, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Šmerļa ielu no Brīvības gatves puses virzienā uz S.Eižeinšteina ielu, pārkāpjot ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" prasības.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{28}panta otro daļu policijas inspektors pieņēma lēmumu sodīt pieteicēju ar naudas sodu 40 latu apmērā (turpmāk – Sākotnējais lēmums).

[2.2] 2008.gada 30.jūnijā pieteicējs Sākotnējo lēmumu apstrīdēja atbildētājam.

[2.3] 2008.gada 11.jūlijā atbildētājs ar Lēmumu pieteicēja iesniegumu noraidīja kā nepamatotu un attiecībā pret viņu pieņemto lēmumu atstāja negrozītu.

[3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam pieteicējs iesniedz pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā pieteicējs norāda, ka 2008.gada 20.jūnijā ar transportlīdzekli Ford Taurus, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija nepieciešams nokļūt */adrese/*, proti, uz minēto adresi bija jānogādā pirmās grupas invalīds. Automāšīna bija aprīkota zīmi, ka tiek pārvadāts invalīds ar kustību traucējumiem.

Piebraucot no Malienas ielas puses pie Šmerļa ielas, ieraudzījis, ka Šmerļa iela slēgta un uzstādīta ceļa zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts". Braucis atpakaļ uz Juglu, lai no Brīvības gatves uzbrauktu uz Šmerļa ielas. Aizbraucot līdz „Rīgas kinostudijai", ieraudzījis, ka arī no Brīvības ielas puses Šmerļa iela slēgta. Šmerļa ielā pie nama Nr.5, uzstādīta ceļa zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts". Lai nokļūtu pēc adreses */adrese/*, vienīgais piebraucamais ceļš atradies no uzstādītās ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" apmēram 150 - 200 metru attālumā. Ņemot vērā, ka cita ceļa, lai piebrauktu pie noradītās adreses nav, pieteicējs bijis spiests braukt pa Šmerļa ielu, kur uzstādītas ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts", jo notiek ceļu remonts.

Pieteicējs norāda, ka nav tīšām pārkāpis CSN 282.1.prasības, jo ceļa zīme bija nepareizi novietota, liedzot iespēju iedzīvotājiem nokļūt dzīves un darba vietās.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 19.septembrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu Lēmumā minēto apsvērumu dēļ. Papildus atbildētājs norāda, ka:

[4.1] ar sastādīto protokolu pieteicējs iepazinies, to parakstījis, nekādus rakstiskus iebildumus par noformēto administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemto lēmumu nesniedza.

[4.2] Lēmumu atbildētājs pieņēmis, vadoties pēc sekojošiem faktiem, kas LAPK 243.panta izpratnē uzskatāmi par pierādījumiem un, saskaņā ar LAPK 244.panta nosacījumiem, novērtējami pēc amatpersonas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas:

1) administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PB 645076;

2) administratīvā pārkāpuma vietas – Šmerļa ielas un piebrauktuves pie Šmerļa ielas Nr.3 fotogrāfijas uz 5 lapām;

2) pieteicēja iesniegums;

3) policijas inspektora dienesta ziņojums.

[4.3] CSN 4.punkts kategoriski nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Nekādas atkāpes no šiem noteikumiem nav pieļaujamas.

LAPK 149.^{28}panta otrās daļas sankcija par CSN 282.1.punkta prasību pārkāpumu, t.i., par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301., 319. vai 321.ceļa zīmi transportlīdzekļa vadītājiem, paredz naudas sodu 40 latu.

Objektīvi pēc tiesiskās apziņas izvērtējot administratīvajā lietā savāktos materiālus, atbildētājs uzskata, ka ar lietas materiāliem ir konstatēts un pierādīts, ka pieteicējs 2008.gada 20.jūnijā ir izdarījis CSN 282.1.punkta prasību pārkāpumu.

Tādējādi, atbildētājs uzskata, ka pieteicēja vaina ir pierādīta pilnībā un atcelt Lēmumu nav pamata.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 15.septembrī saņemts pieteicēja iesniegums, kurā pieteicējs izsaka piekrišanu lietu skatīt rakstveida procesā (lietas lapa 19).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes, ja lietā esošie materiāli ir pietiekami un tam rakstveidā ir piekritis pieteicējs.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa secina, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai izskatītu lietu rakstveida procesā, tādējādi tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Rakstveida procesā izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējs sodīts saskaņā ar LAPK 149.^{28}panta otro daļu, ir personai, konkrēti pieteicējam, nelabvēlīgs administratīvs akts.

Savukārt administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[8] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[8.1] 2008.gada 20.jūnijā, plkst. 16:55, policijas inspektors sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.050/PB 645076 par CSN 282.1.punkta prasību pārkāpumu, proti, par to, ka pieteicējs 2008.gada 20.jūnijā, plkst 11:00, vadīja transportlīdzekli Ford Taurus, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Šmerļa ielu no Brīvības gatves puses virzienā uz S.Eižeinšteina ielu, pārkāpjot ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" prasības.

Saskaņā ar LAPK 149.[28]panta otrās daļas nosacījumiem, policijas inspektors pieņēma Sākotnējo lēmumu. (lietas lapa 25-26)

[8.2] 2008.gada 30.jūnijā pieteicējs apstrīdēja Sākotnējo lēmumu atbildētājam. Iesniegumā pieteicējs paskaidro, ka 2008.gada 20.jūnijā ar dienesta transportlīdzekli bija nepieciešams nokļūt */adrese/*. Piebraucot no Malienas ielas puses pie Šmerļa ielas, ieraudzījis, ka Šmerļa iela slēgta un uzstādīta ceļa zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts". Braucis atpakaļ uz Juglu, lai no Brīvības gatves uzbrauktu uz Šmerļa ielas. Aizbraucot līdz „Rīgas kinostudijai", ieraudzījis, ka arī no Brīvības ielas puses Šmerļa iela slēgta un Šmerļa ielā pie nama Nr.5, uzstādīta ceļa zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts".

Lai nokļūtu pēc adreses */adrese/*, vienīgais piebraucamais ceļš atradies no uzstādītās ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" apmēram 150 – 200 metru attālumā. Ņemot vērā, ka cita ceļa, lai piebrauktu pie noradītās adreses nav, pieteicējs bijis spiests braukt pa Šmerļa ielu, kur uzstādītas ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts". (lietas lapa 24)

[8.3] 2008.gada 20.jūlijā no policijas inspektora ir pieņemts dienesta ziņojums. Savā dienesta ziņojumā policijas inspektors norāda, ka 2008.gada 20.jūnijā pildīja dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru *L.G.* un Šmerļa ielā kontrolēja, kā tiek ievērotas ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" prasības.

Plkst.11:00 ieraudzījis, ka pa Šmerļa ielu no Brīvības gatves puses virzienā uz S.Eižeinšteina ielas pusi brauc transportlīdzeklis Ford Taurus, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" darbības zonā. Transportlīdzekļa vadītājam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par CSN 282.1.punkta prasību neievērošanu un saskaņā ar LAPK 149.[28]panta otro daļu pieņemts lēmums 050/PB645076. Pieteicējs sastādītajam administratīvā pārkāpuma protokolam un lēmumam piekrita un to parakstīja.

Papildus policijas inspektors paskaidro, ka ceļa posmā, kur tiek veikti remontdarbi nav nevienas dzīvojamās ēkas, vai administratīvās ēkas. Bez tam uz Brīvības gatves ir uzstādīti paziņojumi, ka Šmerļa iela slēgta. (lietas lapa 28)

[8.3] 2009.gada 17.jūlijā atbildētājs ar Lēmumu pieteicēja iesniegumu noraidīja kā nepamatotu un attiecībā pret viņu pieņemto lēmumu atstāja negrozītu. (lietas lapa 6-8)

[9] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2008.gada 20.jūnijā vadot autoamašīnu pa Šmerļa ielu bija pārkāpis CSN 282.1.punkta prasības, proti, neievēroja ceļa zīmes Nr.301 „iebraukt aizliegts" rasības.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par konstatēto pārkāpumu.

[10] CSN 282.1.punkts nosaka, ka 301.ceļa zīme „Iebraukt aizliegts" aizliedz iebraukt jebkādiem transportlīdzekļiem.

No minētās tiesību normas secināms, ka nekādas atkāpes vai izņēmuma gadījumi no tiesību normā noteiktā nav iespējami.

Saskaņā ar LAPK 149.[28]panta otro daļu par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301., 319. vai 321.ceļa zīmi uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 latu apmērā.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs nav ievērojis 301.ceļa zīmes prasību.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

No minētajām tiesību normām secināms, ka par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var tikt atzīts administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku ziņojumi.

Tādējādi par pierādījumiem konkrētajā lietā, atbilstoši minētajā tiesību normā noteiktajam, ir atzīstams administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PB 645076 un Sākotnējais lēmums (lietas lapa 25), pieteicēja 2008.gada 30.jūnija iesniegums par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu (lietas lapa 24), policijas inspektora 2008.gada 20.jūlija dienesta ziņojums (lietas lapa 28), kā arī pieteicēja iesniegtie fotouzņēmumi (lietas lapa 11-16) un atbildētāja lietai pievienotie fotouzņēmumi (lietas lapa 34-38) un attiecīgā pilsētas rajona satelīta kartes izdruka (lietas lapa 39).

[12] LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Arī saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus tiesa konstatē, ka ar lietas materiāliem ir pie'rādīts, ka pieteicējs nav ievērojis ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" prasības, turklāt minēto faktu nenoliedz arī pats pieteicējs.

[13] Savā apstrīdēšanas iesniegumā atbildētājam, kā arī pieteikumā, pieteicējs norādījis, ka 2008.gada 20.jūnijā ar dienesta transportlīdzekli bija nepieciešams nokļūt */adrese/*. Piebraucot no Malienas ielas puses pie Šmerļa ielas, ieraudzījis, ka Šmerļa iela slēgta un uzstādīta ceļa zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts". Braucis atpakaļ uz Juglu, lai no Brīvības gatves uzbrauktu uz Šmerļa ielas. Aizbraucot līdz „Rīgas kinostudijai", ieraudzījis, ka arī no Brīvības ielas puses Šmerļa iela slēgta un Šmerļa ielā pie nama Nr.5, uzstādīta ceļa zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts".

Lai nokļūtu pēc adreses */adrese/*, vienīgais piebraucamais ceļš atradies no uzstādītās ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" apmēram 150 – 200 metru attālumā. Ņemot vērā, ka cita ceļa, lai piebrauktu pie noradītās adreses nav, pieteicējs bijis spiests braukt pa Šmerļa ielu, kur uzstādītas ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts".

Ievērojot minēto, pieteicējs uzskata, ka viņam bija tiesības pārkāpt ceļa zīmes Nr.301 „Iebraukt aizliegts" prasības, adrese, kurā pieteicējam bija nepieciešams nokļūt, atradās tieši ceļa posmā, kurš ir ceļa zīmes Nr.301 darbības zonā.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, kā arī iegūstot papildus informāciju no Rīgas pilsētas elektroniskās kartes (skat. http://www.rigis.lv/RIGIS/main.asp) un uzziņu dienesta 1188 interneta mājaslapas (skat. http://www.1188.lv/karte/) (lietas lapa 49-50), tiesa konstatē, ka minētie pieteicēja argumenti ir noraidāmi kā nepamatoti, jo adreses Šmerļa iela 7 un 9 neatrodas ceļa posmā, kur 2008.gada vasarā tieka veikti remontdarbi, kā arī konstatēts, ka minētajā ceļa posmā nav nevienas dzīvojamās ēkas, vai administratīvās ēkas, jo iebrauktuve uz adresēm Šmerļa iela 5 un 5A atrodas vēl pirms minētā ceļa posmā, kur notika remontdarbi.

Turklāt saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 8.panta pirmajā daļā noteikto, ceļa pārvaldītājs satiksmi uz laiku var ierobežot vai aizliegt, ja radušies nelabvēlīgi ceļa, klimatiskie vai citi apstākļi, kas apdraud satiksmes drošību.

No minētās tiesību normas izriet, ka atbildīgs par ceļa zīmju izveitošanu ir attiecīgā ceļa pārvaldītājs, nevis policijas darbinieki, kā to norādījis pieteicējs.

Ievērojot minēto, tiesa noraida pieteicēja argumentus, ka policijas darbinieki, izvietojot ceļa zīmes nebija rūpīgi pārbaudījuši apkārtni un nav norādījuši pagaidu apbraucamos ceļus, kā arī to, ka minētais ceļs bija vienīgais, pa kuru pieteicējs varēja nokļūt adresē Šmerļa ielā 7 -9.

[14] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar LAPK 149.[28]panta otro daļu par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301.(..) ceļa zīmi uzliek naudas sodu (..) transportlīdzekļa vadītājam 40 latu apmērā.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējam par izdarīto pārkāpumu tika piemērots naudas sods 40 latu apmērā.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā, likumdevējs, nosakot konkrētu soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi šajā gadījumā atbildētājam vairs nebija jāizdara.

Tiesa identificē divus leģitīmus mērķus, kāpēc būtu jāpiemēro konkrēts sods. Pirmkārt, mērķis, kas vērsts tieši uz pārkāpēja personību – lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām arī nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses, kas prasa no personas likumu ievērošanu vienlīdzīgi no visām personām.

Turklāt, ņemot vērā to, ka pieteicējs faktiski nenoliedz savu pārkāpumu, tiesa secina, ka persona apzināti izdarīja konkrēto pārkāpumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka administratīvais sods pieteicējam piemērots pamatoti, līdz ar to atbildētāja Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

[15] Ievērojot minēto, tiesa secina, ka atbildētājs pirms Lēmuma pieņemšanas ir pilnīgi un vispusīgi veicis administratīvā pārkāpuma lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājs, pieņemot Lēmumu, objektīvi ir pārbaudījis administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus un izvērtējis pieteicēja sūdzībā norādītos iebildumus.

Ņemot vērā konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti sodīts par LAPK 149.[28]panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu, Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atbilst materiālo tiesību normām, tāpēc tas atstājams spēkā, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 11.jūlija lēmumu Nr.1845 atstāt spēkā negrozītu, bet *Dz.J.* pieteikumu par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2008.gada 11. jūlija lēmuma Nr.1845 atcelšanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2009.gada 8.oktobrī.